

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. 2. 2012 v senátě složeném z jeho předsedkyně Mgr. Jany Janečkové a přísedících Ing. Blanky Vávrové a Bc. Evy Vrankové

t a k t o :

Obžalovaný

M. M . ,

nar. xxx v xxx, zámečník, trvale bytem xxx, okres xxx,

j e v i n e n ,

že

1) dne 27. 4. 2011 kolem 14.30 hodin v xxx, okres xxx, v prodejně zahradní techniky na ulici xxx, kam přišel v úmyslu vymoci dluh M. Š. vůči jeho otci A. M. v původní výši 100.000 Kč, přičemž A. M. svoji pohledávku vůči M. Š. neúspěšně a opakovaně vymáhal bez jakéhokoliv výsledku již od roku 2005 a následně byl nucen za tuto půjčku v exekuci uhradit 200.000 Kč, z čehož odmítl M. Š. cokoliv uhradit a celou pohledávku A. M. dokonce začal popírat, obžalovaný M. M., jehož tato situace silně rozrušila, při dalším odmítnutí M. Š. splatit svůj dluh, jej udeřil čelem do hlavy, čímž mu způsobil tržnou ránu nad levým okem v délce 3,5 cm, v důsledku čehož poškozený začal krváčet a byl jednorázově ošetřen, čímž nebyl nijak omezen ve svém obvyklém způsobu života,

2) dne 27. 4. 2011 kolem 14.30 hodin v xxx, okres xxx, v prodejně zahradní techniky na ulici xxx, poté, co se nedomohl vrácení dluhu

M. Š. vůči jeho otci A. M., při odchodu vzal jako zástavu elektrické příklepové kladivo zn. Powerplus XQ v kufříkovém balení v hodnotě 8.990 Kč, které následně vydal policii,

t e d y

v bodě 1)

jinému úmyslně způsobil ublížení na zdraví v silném rozrušení v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného,

v bodě 2)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1)

přečin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle § 146a odst. 1 trestního zákoníku,

v bodě 2)

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu obecně prospěšných prací** ve výměře **300 (třista) hodin.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození M. a R. Š. odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědků M. Š., R. Š., B. K., P. L., A. M., J. M., J. Š. a JUDr. P. L., z listinných materiálů a z výpovědi obžalovaného.

Obžalovaný M. M. soudu sdělil, že půjčka, o které mluví obžaloba jako o „údajné“, skutečně existovala. Jeho otec asi před šesti lety půjčil panu Š. 93.000 Kč. Byli přátelé, navštěvovali se a pan Š. za otcem obžalovaného chodil téměř denně, až jej k půjčce přesvědčil. Půjčenou částku mu však pan Š. ani částečně nevrátil. Panu M. pořád chodily upomínky a naskakovalo penále. Pan Š. na to reagoval tak, že zaplatí všechno až najednou. Nakonec však došlo až na to, že po nich půjčené peníze vymáhal exekutor. Otec obžalovaného z toho byl psychicky na dně, nevěděl, co má dělat. Otec obžalovaného půjčku několik let bezvýsledně na panu Š. vymáhal. Poslední dobou s ním jezdil už i obžalovaný, kdy tak dvakrát, třikrát do měsíce přijeli k panu Š. a on vždy je odbyl s tím, že peníze budou až zítra, popřípadě za pár dní. Obžalovaný byl sám posledního půl roku

několikrátě přítomen výmluvám pana Š.. Den předtím, než se stala nyní řešená událost, pan Š. telefonoval, že si mají přijet pro peníze. Obžalovaný jel pro peníze společně s otcem. V prodejně však zase Š. vysvětloval, proč peníze ještě nemá. Pak se dokonce začal smát a mluvil s nimi dost arogantně. Obžalovaný to již psychicky nezvládl, přistoupil k panu Š. a čelem jej praštil do hlavy. Obžalovaný poté z prodejny odešel a jako zástavu s sebou vzal příklepové kladivo. Věděl, že nebude mít moc velkou hodnotu, ale jako zástavu chtěl mít alespoň něco. Za chvíli za ním do auta přišel i otec. Obžalovaný celé věci litoval, ví, že jeho jednání nebylo v pořádku. Přisahal však, že žádné peníze z pultu neukradl. Ani si nebyl schopen vybavit, jestli vůbec nějaká plechová skříňka na pultu byla. Ani nikdy předtím si žádné pokladny nevšiml. V době skutku nebyl v prodejně nikdo další. Když obžalovaný odcházel z prodejny, míjel se ve dveřích s nějakou paní. Ohledně exekuce obžalovaný uvedl, že jeho otci hrozilo, že přijde o veškerý majetek. Nakonec mu peníze půjčil jeho bratr. Poslední peníze dokonce jeli do xxx předávat společně s panem Š..

Svědék M. Š. soudu sdělil, že kolem 14.30 hodin byl v prodejně své manželky, byl otočený směrem k regálu. Viděl obžalovaného přicházet do prodejny, otočil se za levou rukou a v tom dostal ránu do čela, do hlavy. Svědek si neuvědomuje, jestli obžalovaný něco říkal. Svědek si nevšiml, že by v té chvíli byl v prodejně ještě někdo další. Odešel si pro pracovní hadr, který si přiložil na čelo. Když se vrátil zpět do prodejny, byla tam paní M.. Koupila si nějakou strunu a když mu platila, svědek při otevření pokladny zjistil, že mu v ní chybí tisícikoruny. Konkrétně se mu ztratilo 18.000 Kč, které mu zaplatil téhož dne pan L. za sekačku. Pokladna je příruční, plechová o velikosti 30 x 25 cm. Klíček byl zastrčený v zámku. Svědek byl z toho špatný, a proto volal do xxx manželce, aby se vrátila. Poté volali ještě panu V., což je jeho známý místní policista, aby mu poradil, co má dělat. Večer, když sepisovali na policii protokol, tak si jeho manželka vzpomněla, že z regálu se ztratilo bourací kladivo. Při následné inventuře prodejny bylo zjištěno, že se nic jiného neztratilo. Svědek si myslí, že obžalovaný chtěl vzít spravedlnost do svých rukou. Svědek si někdy v roce 2002 od jeho otce půjčil částku 100.000 Kč. Tuto částku mu svědek splatil někdy v roce 2003 nebo 2004. Pan Menzel po něm chtěl ale další peníze. Asi v roce 2007 mu pan Menzel sdělil, že z důvodu pozdního zaplacení půjčky po něm chce ještě úroky, protože mu to udělalo nějaké komplikace. Svědek mu proto dvakrát dal 15.000 Kč. Pan M. za ním chodil i v roce 2010 a požadoval další peníze na úroky. Svědek mu odmítl další peníze dát a pak byl chvíli klid. Svědek si nebyl schopen vybavit, jestli v den úrazu s panem M. telefonoval. Pana M. viděl v ten den až ve večerních hodinách, v době, kdy byli na provozovně policisté. Svědek se nechal ošetřit, protože měl rozseklé čelo. Asi týden měl malé výpadky paměti a bolela jej hlava. Svědek si vzpomněl, že někdy v roce 2008 nebo 2009 vezl pana M. do xxx, vezl tam nějaké peníze, ale svědek neví, proč. Ohledně sekačky pana L. svědek uvedl, že tento nakonec od smlouvy odstoupil a svědek mu vrátil peníze asi měsíc po události. Pan L. si koupil rozmyslel, protože se mu zdála sekačka nějak drahá. Svědek mu peníze vrátil, protože mají spolu dobré vztahy, jsou vzdáleně příbuzní.

Svědčce R. Š. soudu sdělila, že v uvedený den byla po noční. Manžel ji proto zastupoval v prodejně. Když za ním přijela do práce, poslal ji do xxx koupit klínové řemeny. Ještě na půli cesty jí ale volal, aby se vrátila zpět. V ten den prodávala svědkyně panu L. sekačku za 18.000 Kč a peníze pak vložila do příruční pokladny na pultě. Pan L. si paragon odnesl. Když pak odjížděla do xxx, v prodejně nikdo nebyl. Po návratu zpět do prodejny jí manžel sdělil, že byl přepaden, ale neví kým. Svědkyně se divila, proč nevolal policii. Svědkyně proto zavolala panu V. a zjistili, že jim chybí 18.000 Kč z pokladny a bourací kladivo. Její manžel měl pak šité čelo, pobolívalo ho to, ale na nic dalšího si neztěžoval. Svědkyně uvedla, že ví o půjčce od pana M., ale podle ní byly peníze vráceny. Svědkyně ví o tom, že je pan M. uháněl o další peníze, ale její manžel neměl důvod něco panu M. platit. Ohledně sekačky svědkyně ještě uvedla, že nějakou dobu na prodejně nebyla, měla za to, že si ji pan L. odvezl. Pak ji ale vrátil a chtěl zpátky peníze. Důvod neuvedl. Bylo to asi za týden po události. Peníze mu vyplácela přímo svědkyně.

Svědčce B. K. soudu sdělila, že když přicházela do prodejny, míjela se s někým ve dveřích. Byl to muž a něco odnášel. Pak čekala, až ji někdo přijde obsloužit. Pan Š. přišel s řeznou ránou na čele, tekla mu krev a říkal, že se řízl o brusku. V prodejně byl ještě jeden muž, který potom zašel do vedlejší místnosti. Byl to starší muž a byl u dveří dílničky. Pak taky odešel. Svědkyně šla do prodejny koupit strunu pro zaměstnance, ale nekoupila ji, protože ji neměli. Má ale za to, že si tam koupila 10 párů pracovních rukavic asi za 200 Kč. Když odcházela z prodejny, míjela se se starostou xxx.

Svědce P. L. soudu sdělil, že měl sekačku již vybranou, přijel ji někdy po obědě zaplatit. Sekačka stála 18.000 Kč, platil ji v hotovosti. Peníze na ni nevybíral. Částku platil panu Š. a paní Š. mu vypsala paragon. Sekačku nechal v prodejně s tím, že se pro ni později zastaví. Nakonec od koupě ustoupil, protože byla předražená. Když odcházel z prodejny, přicházel tam zřejmě Ing. H.. Svědek vydělává 11.000 až 13.000 Kč měsíčně. Platí nájemné 3.500 Kč, 3.280 Kč za další služby spojené s bydlením. Tyto služby za něj ale platí jeho otec. S manželkou nebydlí už asi 2 roky. Peníze jí někdy posílá, někdy ne. Pravidelně jí nic neplatí, protože mu ještě nebyla stanovena výše výživného. Částku 18.000 Kč měl u sebe v peněžence, ani neví, jak dlouho.

Svědce A. M. soudu sdělil, že mu pan Š. telefonoval, aby se u něj po práci zastavil pro peníze. V té době mu dlužil asi 200.000 Kč. Svědek si kdysi vzal pro pana Š. půjčku ve výši 93.000 Kč. Pan Š. jej ujišťoval, že se nemá o nic starat, že všechno bude splácet. Nic ale nesplácel. Je to asi 7 let. Všechny doklady od půjčky si k sobě vzal pan Š.. Svědek M. ani nevěděl, jaká byla výše měsíční splátky. Asi za dva nebo tři roky mu přišly nějaké papíry, kterým nerozuměl. Šel proto za panem Š., aby zjistil, o co se jedná. Nakonec to došlo tak daleko, že měl majetek v exekuci. Chtěli po něm 307.000 Kč. Dostal i termín, do kdy musí panu exekutorovi Vránovi peníze zaplatit. Peníze jeli do xxx zaplatit s panem Š. společně. Š. mu dal 100.000 Kč a svědkův bratr dalších 200.000 Kč. Pan Š. moc dobře věděl, proč se do xxx jede, protože mu svědek M. ukazoval

exekutorův dopis. Bylo to asi v roce 2010. Peníze na úvěr si pro pana Š. bral, protože jej o to žádal. Jemu samotnému úvěr dát nechtěli. Pak pana Š. o peníze uháněl, ale on mu vždycky řekl, aby se nestaral, že to vyřídí. To mu řekl na každou upomínku, která přišla. Když pak u exekutora zaplatil o 200.000 Kč víc, pan Š. mu slíbil, že mu peníze zaplatí. Několikrát mu i volal, aby se pro peníze stavil, ale nikdy mu nic nedal. Svědek neví, proč mu Š. volal zbytečně. Svědek se u něj stavoval i sám, chodil k němu na kafe, ale Š. to vždycky nějak „obkecal“. Svědek sám nic nežaloval, protože neměl k půjčce žádné listiny, všechno měl u sebe Š.. V bance s nimi byla jenom paní Š., jiného svědka neměl. Svědek jezdil pro peníze vždy sám, pouze v tom posledním případě s ním jel i jeho syn. V prodejně pak byli jen oni dva a pan Š.. Svědek mu řekl, že si jdou pro peníze. Š. mu na to řekl, že je ještě nemá. Svědek poté šel (jako býval vždycky zvyklý) do jeho výklenku udělat kafe. V té době se zřejmě stal předmětný incident. Svědek to přímo neviděl. Slyšel jen zvýšený hlas, když se jeho syn ptal, kde jsou ty peníze. Š. na to odpověděl, že jsou, ale on je nemá. Svědek se proto otočil a viděl, že Š. teče krev. Podal mu tedy hadr, pomohl mu to utřít a odešel za synem z prodejny ven. Nevšiml si, že by syn něco z prodejny odnášel. Až od policie se dozvěděl, že syn vzal nějaké kladivo. O penězích spolu nemluvili a nic o tom neví. Na pultě měla být údajně nějaká skříňka. To však svědek popřel, že by ji tam někdy předtím viděl, přitom byl v prodejně x-krát. Svědek uvedl, že byl předtím marně pro peníze několikrát, když mu vždy Š. slíbil, že mu peníze dá. Je však mírné povahy, neumí se bránit ani řvát. Ještě odpoledne se jel na pana Š. podívat, jak se mu daří, a to už byli na místě policisté.

Svědek J. M. soudu sdělil, že si jeho bratř vzal úvěr pro nějakého pána. On sám se o půjčce dozvěděl až později, když to vypadalo, že kvůli exekuci přijde o dům, zahradu, o všechno. Bratr za ním přišel někdy v květnu, aby mu půjčil peníze. Ten, co si peníze půjčil, ho jen tahal za nos a vymýšlel si různé historky. Dokonce i jemu pak několikrát volal, aby mu zaslal číslo účtu, že mu na něj pošle peníze, ale nikdy nic neposlal. Jednou byl svědek přímo u toho, když ten dlužník za jeho bratrem přijel, že už ty peníze má. Svědek bratrovi půjčil 200.000 Kč a bratr to pak jel do xxx zaplatit. Svědek měl peníze částečně doma v hotovosti, neboť podniká a v té době i stavěl. Částečně to vybral z účtu. Jeho bratr je velký dobrák a přišel za ním se slzami v očích, že mu chtějí prodat dům po rodičích. Proto mu pomohl.

Svědek J. Š. soudu sdělil, že k panu Š. chodil nakupovat vícekrát. Na den 27. 4. 2011 si již nepamatuje. Našel však paragon ze dne 27. 4. 2011, kdy si kupoval hlavu na křovinořez za necelých 500 Kč. Po jeho shlednutí soud zjistil, že se jedná o paragon č. 806 založený již na č.l. 86 spisu. Svědek si již nevzpomněl, zda toho dne někoho v prodejně viděl. Svědek si nevzpomněl, kam po jeho zaplacení pan Š. schoval peníze. Pokladnu na pultě dle jeho názoru neměl.

Svědek JUDr. P. L. soudu sdělil, že má zahradu a více sekaček. Svědek si nevzpomněl, že by si někdy u pana Š. zakoupil sekačku a následně ji vrátil. Pokud by nákupem sekačky pověřil svého syna, pak by tento kupoval sekačku určitě za jeho peníze, protože sám moc

peněz nemá. Pokud by mu syn chtěl koupit sekačku, pak by mu zřejmě dal echo a on by si pak sekačku koupil u pana Š. sám. Svědek si však nevzpomněl, že by v roce 2011 dal synovi peníze, aby mu sekačku koupil. Svědek má novou sekačku starou rok nebo dva. Nevzpomněl si na název ani na to, kde ji kupoval. Nákup této sekačky si však vyjednával osobně. Pokud by ji kupoval u pana Š., vyjednával by sám a platil by také sám. Od svého syna žádnou sekačku nedostal. Jeho syn zahradu nemá, pracuje na zahradě u svědka. V závěru výslechu svědek uvedl, že si mohl syn na sekačku za 20.000 Kč našetřit. Připustil však, že si nijak nemůže ohledně financí „vyskakovat“.

Z listinných materiálů soud zjistil následující: Prostorovou orientaci soud získal z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, ze které je zřejmá místnost dílny v blízkosti prodejního pultu. Dle fotodokumentace byla příruční pokladna položena na pultu, na hromádce prospektů a dalších listin. Uvnitř pokladny jsou tři přihrádky, přičemž v prostřední je hromádka bankovek, nahoře je bankovka v nominální hodnotě 500 Kč. Z pokladny byla setřena bio stopa. Dle protokolu na č.l. 40 obžalovaný dne 27. 4. 2011 vydal policii příklepové pneu-kladivo v plastovém kufříku. Dle lékařské zprávy bal M. Š. dne 27. 4. 2011 v 17.57 hodin ošetřen, když měl na levém okem tržnou ránu v délce 3,5 cm. Uvedl, že byl napaden v práci, dostal ránu do obličeje. Úraz označil jako pracovní. Pracovní neschopnost mu vystavena nebyla. Svědek Š. policii předložil pokladní doklady (paragony) ze dne 26. až 28. 4. 2011. Z nich vyplývá, že všechny doklady, kromě dokladu pana L., vypisoval pan Š.. Ze dne 27. 4. 2011 jsou doklady pod čísly 803 až 807. Pod číslem 806 je doklad o nákupu pana Š. v hodnotě 479 Kč. Následuje doklad pod číslem 807 o nákupu pana L. v hodnotě 18.000 Kč.

Ze zprávy exekutora JUDr. Tomáše Vrány na č.l. 116-119 soud zjistil, že na A. M. byla prováděna exekuce na základě usnesení zdejšího soudu ze dne 24. 8. 2009, č.j. 19Nc 1676/2009-10. Vyrozumění o zániku exekuce bylo zasláno dne 6. 5. 2010, přičemž dle zprávy na č.l. 133 právě tohoto dne byl doplacen zbytek vymáhané částky ve výši 301.704 Kč v hotovosti.

Svědčyně K. soudu dodatečně sdělila, že nákup pracovních rukavic provedla až dne 5. 5. 2011. Doklad o nákupu dne 27. 4. 2011 v účetnictví není.

Svědka J. M. soudu doložil doklady o výběru částky 100.000 Kč dne 8. 3. 2010 a stejné částky dne 6. 4. 2010 ze svého účtu.

Soud hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Obžalovaný se doznal k napadení poškozeného M. Š. jednou ranou. Uvedl i podrobně za jakých okolností k tomu došlo a že mu v podstatě „ujely nervy“. Následně svého jednání velmi litoval a uvedl, že by již takto věc neřešil. Poškozenému se na místě i omluvil. Rovněž obžalovaný doznal, že při odchodu z prodejny si s sebou vzal vystavené kladivo, což považoval za jakousi zástavu a chtěl tím zřejmě pana Š. donutit ke splnění jeho závazku vůči panu M.. S kladivem nijak nenakládal a na výzvu policie jej okamžitě vydal. Rozhodně popřel, že by poškozenému odcizil jakékoli peníze. Poklady na pultě si žádné nevšiml. S ohledem na všechny další

provedené důkazy soud považoval výpověď obžalovaného za pravdivou. Z poměrně rozsáhlého dokazování, které bylo provedeno i nad rámec důkazů provedených v přípravném řízení soud zjistil, že poškozený Š. skutečně panu M. dlužil značnou finanční částku, kterou mu odmítal vrátit. Doklady od půjčky si ponechal již v minulosti pan Š. u sebe, a proto se je soudu nepodařilo získat. Na druhé straně však má soud k dispozici platební rozkaz zdejšího soudu ze dne 31. 3. 2009, č.j. 19C 106/2009-100, dle kterého je povinen pan A. M. zaplatit společnosti Avalon Continental s.a. částku 93.760,57 Kč s příslušenstvím. Nepochybně se jedná o doklad, o kterém svědek M. hovořil, a který rovněž předal panu Š. k vyřízení. Š. však, stejně jako na předchozí upomínky, nijak nereagoval. Pouze pana M. uklidnil, že vše vyřídí, aby se o to nestaral. Tomto svým laxním přístupem však zavinil, že na pana M. byla nařízena exekuce na jeho majetek. Jak sám uvedl, kromě hrozby prodeje jeho majetku, měl obstaven i účet a nemohl vůbec s ničím disponovat. Teprve v této chvíli, v roce 2010, pan Š. zaplatil panu M. dlužnou částku 100.000 Kč a přislíbil mu, že zbývajících 200.000 Kč, které byly potřeba k odvrácení exekuce, mu v nejbližší době vrátí. To se však nikdy nestalo, poškozený jen neustále něco sliboval a snažil se starého pána uchlácholit. Pan M. je dle vyjádření jeho bratra velký dobrák. On sám se hodnotí jako klidný člověk, který nikdy neřve. I dle toho, jak vystupoval u soudu se jeví jako velmi klidný, ale zároveň i důvěřivý a snadno ovlivnitelný dobrák. Za situace, kdy pan Š. svým jednáním v podstatě ohrozil na existenci nejen jeho, ale celou rodinu pana M. a ani v následné době se nesnažil jim peníze vrátit, naopak se arogantně k celé záležitosti stavěl s tím, že již má dluh splacen a nic dalšího jim nedá, je pochopitelné, že se syn pana M. psychicky neudržel a jednu panu Š. v afektu a ve vypjaté situaci vrazil. Vzápětí však svého jednání litoval.

Soud se rovněž zabýval tvrzením poškozeného Š., že mu byla odcizena částka 18.000 Kč. Toto tvrzení však nebylo nijak prokázáno. Kromě toho, že obžalovaný přísahal, že o žádných penězích neví, jsou zde i další důkazy o jejich neexistenci. Pan Š. souhlasně se svojí manželkou a panem L. tvrdili, že někdy kolem oběda pak L. přivezl peníze a výměnou dostal paragon o zaplacení částky 18.000 Kč. V řadě paragonů je však tento začíslován až jako poslední daného dne pod číslem 807. Dle výpovědi svědků měl po údajném pobytu pana L. v prodejně přijít ještě obžalovaný, po něm paní K. a dále pan Š.. Obžalovaný ani paní K. si nic nekoupili, avšak doklad o nákupu pana Š. je pod číslem 806. Je tedy zřejmé, že doklad o nákupu sekačky musel být vystaven až po tomto nákupu, a tedy také dlouho poté, co obžalovaný již z prodejny dávno odešel. Rovněž tvrzení poškozeného o tom, že pokladna byla položena na pultu, je sporné. Tuto skutečnost žádný ze svědků nepotvrdil, dokonce ji pak Š. přímo vyloučil. Z protokolu o ohledání místa činu vyplývá, že tato pokladna byla položena na hromádce dalších tiskovin, což neodpovídá tomu, že by měla na pultu své stálé místo. Při pohledu dovnitř pokladny je zřejmé, že zde je hromádka peněz - papírových v nominálních hodnotách i 500 Kč. Pokud by tedy chtěl obžalovaný vzít skutečně peníze, vzal by nejspíše obě hromádky, ne pouze tvrzených 18.000 Kč. Z celého skutkového děje však vyplývá, že obžalovaný jednal ve vzteku a po udeření poškozeného ihned opustil prodejnu. Hledáním peněz se vůbec nezdržoval. Rovněž svědek A. M. uvedl, že po ráně se podíval do prodejny a jeho syn již odcházel. Nebyl tedy žádný časový

prostor k tomu, aby pokladnu otevřel a vybral si z ní nějaké peníze. Výpověď poškozeného Š. se jeví nevěrohodná i v tom, že dle jeho tvrzení v prodejně byl pouze obžalovaný. Popřel, že by tam byl i A. M. a že by se s ním dokonce bavil. Jeho přítomnost však potvrdila svědkyně K., která si jej nejprve spletla s prodáváčem, neboť Š. byl v dané chvíli v dílničce. Rovněž výpověď svědka P. L. je velmi nevěrohodná. Je zřejmé, že celou verzi s ukradenými 18.000 Kč si následně vymysleli až s manželi Š., a to z důvodu přátelství, či příbuzenského vztahu. Pan L., který žije v panelovém domě a nemá žádnou zahradu, se snažil soud přesvědčit, že si právě v tento den přišel koupit sekačku za 18.000 Kč. Sám má přitom téměř minimální mzdu, za služby spojené s bydlením platí jeho otec a on sám ani pravidelně nepřispívá výživným své manželce, se kterou již nežije. Přesto tvrdil, že částku 18.000 Kč nosil delší dobu v peněžence. Jeho otec JUDr. L. se sice snažil „mlžit“ a svému synovi zjevně neuškodit. Spontánně však uvedl, že jeho syn by na tak drahou sekačku vůbec neměl a ani by ji nepotřeboval. On sám má na svoji zahradu dvě sekačky, o nákupu další se svým synem nejednal. Zbytek jeho výpovědi byl čistě hypotetický a bylo zřejmé, že se sekačkou od pana Š., kterou by pouze zaplatil, nevyzvedl a následně si pro peníze přišel, nemá nic společného. Svému synovi žádné peníze na nákup sekačky nedával.

Ze všech těchto uvedených důvodů proto senát dospěl k závěru, že částka 18.000 Kč v pokladně rozhodně v době skutku nebyla a s největší pravděpodobností se na pultu nevyskytovala ani příruční pokladna jako taková. Soud proto skutek, který byl původně kvalifikován jako zvláště závažný zločin loupeže překvalifikoval, neboť provedenými důkazy nedošel k závěru, že by se tento skutek stal. Naopak soud v jednání obžalovaného spatřil přečin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle § 146a odst. 1 trestního zákoníku, když obžalovaný M. Š. úmyslně způsobil ublížení na zdraví v silném rozrušení v důsledku předchozího zavrženého jednání poškozeného. Skutečnost, že si obžalovaný vzal na odchodu do zástavy bourací kladivo pak soud vyhodnotil jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou (v částce 8.990 Kč).

Soud hodnotil všechny okolnosti spáchaných přečinů, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil způsob provedení přečinů a motiv jednání obžalovaného, kterým byla snaha domoci se svého práva. Svým jednáním obžalovaný narušil zájem společnosti na ochraně zdraví osob a na ochraně majetku.

Na druhé straně soud hodnotil i osobu obžalovaného M. M., který pracuje jako zámečnický. Zaměstnavatelem je hodnocen jako dobrý pracovník, který si zodpovědně plní své úkoly a nejsou na něj žádné stížnosti. V místě bydliště k němu rovněž nejsou žádné negativní poznatky, pro přestupky projednáván nebyl. V opise rejstříku trestů má obžalovaný čtyři záznamy z let 1997 až 2007 za různou trestnou činnost. Naposledy byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 13. 11. 2007, č.j. 18T 197/2007-47, pro dva trestné činy maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona, jednak trestný čin ohrožení pod vlivem

návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákona a jednak trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců se zařazením do věznice s dozorem. Z tohoto trestu byl obžalovaný podmíněně propuštěn dne 11. 12. 2008 usnesením Okresního soudu v Olomouci, přičemž zkušební doba skončila dne 11. 12. 2011.

Při úvahách o uložení trestu, zejména pokud jde o jeho druh a výměru, obžalovanému polehčovalo doznání. Naopak mu přitěžovalo předchozí odsouzení a skutečnost, že se nyní žalovaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Soud ukládal obžalovanému úhrnný trest dle přísnějšího ustanovení, tedy dle § 205 odst. 1 trestního zákoníku, kde je trestní sazba v rozmezí až do dvou let odnětí svobody.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude v případě obžalovaného M. M. dosaženo uložení alternativního trestu, a to trestu obecně prospěšných prací v maximální výměře 300 hodin. Soud přitom přihlédl ke všem okolnostem spáchané trestné činnosti, když má za to, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody by bylo v tomto případě nepřiměřeně přísné. soud rovněž zvážil i tu okolnost, že od posledního spáchání trestné činnosti uplynuly 4 roky. Soud rovněž přihlédl k osobním poměrům obžalovaného, který je řádně zaměstnaný a očekává narození potomka.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojili poškození M. a R. Š., kteří požadovali nahradit škodu ve výši 18.000 Kč. S ohledem na to, že v průběhu hlavního líčení nebylo prokázáno, že by jim vznikla škoda v této výši a tuto škodu že by způsobil obžalovaný v příčinné souvislosti s projednávanou trestnou činností, odkázal soud oba poškozené na prokázání této škody v občanskoprávním řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku

o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

V Bruntále dne 22. února 2012

Mgr. Jana Janečková, v.r.
-předsedkyně senátu-

Za správnost vyhotovení:
J. Brisudová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 05. 2012. Připojení doložky provedla Monika Morbicová dne 3. 1. 2020.